Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0947
(mr. M.E.J. Bracco Gartner, voorzitter en mr. P.V. Remmerswaal, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 25 mei 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Achmea Schadeverzekeringen N.V., h.o.d.n. Centraal Beheer, gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen Centraal Beheer
Datum uitspraak	: 9 november 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Verjaring. De consument hield een levenslooprekening aan bij Centraal Beheer. Via zijn levenslooprekening kon hij beleggen in beleggingsfondsen. Per brief van 29 september 2015 is hij geïnformeerd over het vervallen van die mogelijkheid. De consument stelt dat Centraal Beheer deze mogelijkheid niet had mogen beëindigen en vordert vergoeding van misgelopen beleggings-inkomsten. De commissie is van oordeel dat de verjaringstermijn is gaan lopen na ontvangst van de brief en dat de vordering daarom is verjaard. De vordering wordt afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van Centraal Beheer 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van Centraal Beheer.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft op 1 januari 2006 een zogenaamde levenslooprekening geopend bij Centraal Beheer. De levenslooprekening is per 15 januari 2021 door hem beëindigd.

2.2 Vanaf de invoering van het product levensloopprekening bood Centraal Beheer klanten de mogelijkheid om het spaarsaldo op de rekening te beleggen in Achmea beleggingsfondsen. In 2015 heeft Centraal Beheer besloten die mogelijkheid niet meer aan te bieden. Centraal Beheer heeft de consument hierover een brief gestuurd op 29 september 2015:

> *"(…)*
> ***U kunt straks niet meer beleggen***
> *Uw levensloopprekening is een rekening waarmee u kunt sparen én beleggen. Door nieuwe regels zijn de kosten voor zulke gecombineerde rekeningen sterk gestegen. Dat betekent helaas dat we u niet meer goed van dienst kunnen zijn met deze rekening. Daarom vervalt de mogelijkheid om te beleggen met uw levensloopprekening. Tot en met 6 november kunt u nog beleggingen kopen of verkopen. Daarna kan dat niet meer.*
>
> ***We verkopen uw beleggingen***
> *Op 12 november worden de beleggingen van uw levensloopprekening verkocht. Uiteraard brengen we daar geen kosten voor in rekening. Uw belegd vermogen was op 30 augustus 2015 € 42.643,30. De opbrengst maken we over naar het spaardeel van de levensloopprekening. Uw spaarsaldo was op 30 augustus 2015 € 11,50.*
> *(…)"*

2.3 Omdat zij van de consument geen reactie ontving op haar brief van 29 september 2015 heeft Centraal Beheer de beleggingen verkocht en de opbrengst bijgeschreven op de levensloopprekening.

De klacht en vordering

2.4 De consument stelt dat Centraal Beheer onterecht is overgegaan tot het beëindigen van de mogelijkheid om zijn spaarsaldo op de levensloopprekening te beleggen in beleggingsfondsen. In december 2020 heeft hij ontdekt dat zijn inleg op de levensloopprekening op een spaarrekening stond, terwijl zijn inleg nog als belegging aangehouden kon worden. Bij andere aanbieders was dat immers nog wel mogelijk. Centraal Beheer heeft in haar brief van 29 september 2015 de suggestie gewekt dat de beëindiging een wettelijke maatregel betreft, terwijl dat in werkelijkheid een commerciële keuze van haar was. Door het beëindigen van de mogelijkheid om zijn spaarsaldo te beleggen in beleggingsfondsen en door het verkopen van zijn beleggingen heeft Centraal Beheer zijn belangen niet behartigd. Hierdoor is de consument rendement misgelopen. Hij vordert vergoeding van de gederfde winst, door hem begroot op € 40.408,16.

Het verweer

2.5 Centraal Beheer heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De vraag die aan de commissie voorligt, is of Centraal Beheer de beleggingen van de consument op onjuiste gronden heeft verkocht en daardoor schadeplichtig jegens hem is.

3.2 Het meest verstrekkende verweer van Centraal Beheer houdt in dat de vordering van de consument verjaard is op grond van artikel 3:310 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Voordat zij toekomt aan een inhoudelijke beoordeling van het geschil, zal de commissie eerst dit beroep op verjaring beoordelen.

3.3 Artikel 3:310 lid 1 BW bepaalt dat voor een vordering tot schadevergoeding een verjaringstermijn van vijf jaar geldt. Deze termijn begint op de dag, volgende op die waarop de benadeelde bekend is geworden met de schade en met de aansprakelijke persoon. Naar vaste rechtspraak van de Hoge Raad moet de eis dat de benadeelde bekend is geworden met zowel de schade als de daarvoor aansprakelijke persoon aldus worden opgevat dat het gaat om een daadwerkelijke bekendheid. Het enkele vermoeden van het bestaan van schade of het enkele vermoeden welke persoon voor de schade aansprakelijk is, is dus niet voldoende. De verjaringstermijn van art. 3:310 lid 1 BW begint pas te lopen wanneer de benadeelde daadwerkelijk in staat is een rechtsvordering tot schadevergoeding in te stellen. Daarvan zal sprake zijn als de benadeelde voldoende zekerheid – die niet een absolute zekerheid behoeft te zijn – heeft verkregen dat schade is veroorzaakt door tekortschietend of foutief handelen van de betrokken persoon. Het antwoord op de vraag op welk tijdstip de verjaringstermijn is gaan lopen, is afhankelijk van de relevante omstandigheden van het geval.[1]

3.4 Centraal Beheer heeft gesteld dat de consument sinds de ontvangst van de brief van 29 september 2015 ervan op de hoogte was dat de mogelijkheid om het spaarsaldo op de levenslooprekening te beleggen niet meer zou worden aangeboden. Vanaf dat moment is de verjaringstermijn dan ook gaan lopen. De consument heeft daartegen ingebracht dat hem pas in 2020 duidelijk werd dat andere aanbieders de mogelijkheid van beleggen nog wel aanbieden. Pas vanaf dat moment is hem bekend dat Centraal Beheer in gebreke is gebleven.

3.5 Centraal Beheer heef onbetwist gesteld dat de consument de brief van 29 september 2015 heeft ontvangen en gelezen. Uit de brief blijkt duidelijk dat de mogelijkheid om te beleggen via de levenslooprekening zou komen te vervallen vanwege gestegen kosten als gevolg van nieuwe regelgeving en dat de beleggingen op 12 november 2015 zouden worden verkocht. Dat de consument uit de brief niet heeft kunnen afleiden dat Centraal Beheer zelf verantwoordelijk was voor haar beslissing om de mogelijkheid tot beleggen te laten vervallen, acht de commissie daarom niet aannemelijk.

[1] Zie Hoge Raad 9 oktober 2020, ECLI:NL:HR:2020:1603, r.o. 3.3.2.

Bovendien had het op zijn weg gelegen om protest aan te tekenen bij Centraal Beheer als hij niet wilde dat zijn beleggingen per 12 november 2015 zouden worden verkocht. De commissie is daarom van oordeel dat de consument vanaf 29 september 2015 ervan op de hoogte was dat Centraal Beheer de mogelijkheid van beleggen niet meer zou aanbieden en dat daardoor schade zou kunnen ontstaan vanwege misgelopen inkomsten uit beleggingen. De verjaringstermijn is daarom gaan lopen op 29 september 2015. Omdat de consument Centraal Beheer pas op 30 januari 2021 aansprakelijk heeft gesteld, is zijn vordering verjaard. De vordering zal daarom worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek

Artikel 310 lid 1

1 Een rechtsvordering tot vergoeding van schade of tot betaling van een bedongen boete verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade of de opeisbaarheid van de boete als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden, en in ieder geval door verloop van twintig jaren na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt of de boete opeisbaar is geworden.